

Samtalemal – samtaler med foresatte

Undringssamtale – en samtale med foreldre/foresatte når man blir bekymret for et barn eller omgivelsene rundt barnet. Denne samtalen holdes så raskt som mulig etter at bekymringen har oppstått og man har konkretisert bekymringen gjennom observasjon eller samtale med barnet. Fokus på tidlig dialog og involvering.

Viktige prinsipper er:

- Samtalen gjennomføres så tidlig som mulig etter at en bekymring oppstår
- Fordi saker er ulike blir denne samtalen ofte ulik fra sak til sak. Her blir skjønn viktig. Samtalen kan være en planlagt og innkalt samtale, den kan også være kort, uformell, ved henting/levering, på telefon.
- Bekymringen bør være konkret (hva er det som faktisk er sett, hørt, observert?)
- Det skal være en samtale hvor personalet ikke har en «fasit» eller holdning til hvordan saken er, men en undrende samtale (*Hva kan det skyldes at...?*)
- Det skal være en samtale hvor personalet raskt kommer til saken, forteller kort om det de undrer seg over, og spør foreldrene om hva de tenker om dette

Forslag til struktur:

- Velkommen
- Kort om bakgrunn for samtalen
- Be foreldrene om innspill på hva de tenker om det de hører
- Utforsk sammen med foreldrene hva observasjonen bunner i
- Bli enige om mål og vurderingstidspunkt (*Hva vil vi se? Når?*)
- Bli enige om hva som gjøres i første omgang – tiltak
- Dokumenter – bruk gjerne *referat-* og *evalueringsmal* som ligger som støttemateriell

- Etter en slik samtale holder den som har gjennomført samtalen (pedagogisk leder, kontaktlærer, helsesøster) tak i saken og følger opp med nødvendige tiltak. Er det ikke grunn til bekymring avsluttes saken.